

РЕШЕНИЕ

№ 6132

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-20 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Г. Шанова

при участието на секретаря Екатерина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Даниела Г. Шанова Гражданско дело № 20231100106255 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба с вх. № 51214/30.05.2023 г., предявена от Р. Г. У. с ЕГН ***** и съдебен адрес гр. София, ул. „****“, против С.О. с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „****“, с която са предявени обективно съединени иски с правна квалификация чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД за присъждане на сумата от 26000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 133,94 лв. - обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат от падане на ищеца на 13.05.2023 г., ведно със законната лихва върху горните суми, считано от 13.05.2023г. до окончателното плащане.

Ищцата твърди, че на 13.05.2023 г., около 13.00 ч., в гр. София, е вървяла по десния тротоар на бул. „България“, с посока на движение от ул. „Нишава“ към бул. „Гоце Делчев“. С цел да пресече бул. „България“ и да продължи пътя си към Южния парк, ищцата използвала подлеза за пешеходци на ул. „Нишава“ към 126 ОУ и бул. „П.Ю.Тодоров“, където след края на стълбите на входа на подлеза се спънала в повдигната плоча от настилка в подлеза, в следствие на което паднала напред и наранила лицето си, брадичката, устата, лявата длан и ляво коляно.

В исковата молба се твърди, че в резултат на описаното падане, на ищцата били причинени следните травматични увреждания: кръвонасядане на клепачите на дясното око, охлузване на дясната скула, разкъсано-контузни рани на горната устна и по лигавицата на горната устна, кръвонасядания на брадичката; Охлузване и кръвонасядане на лявата длан; Оток и кръвонасядане на лявото коляно;

След падането, ищцата била посетила УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, където била прегледана, били извършени изследвания и ѝ било предписано лечение.

Ищцата твърди, че вследствие на получените увреждания, е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и ежедневен дискомфорт за

дълъг период от време. Освен това изпитвала затруднения при извършване на елементарни ежедневни грижи и имала нужда от чужда помощ.

В исковата молба се твърди, че ищцата е претърпяла и имуществени вреди в общ размер на сумата от 133,94 лв., представляваща сбора от направените разходи за лекарства.

Ищецът сочи, че подлеза на ул. „Нишава“ към 126 ОУ и бул. „П.Ю.Тодоров“ е общинска собственост и съгласно ЗДвП общината е длъжна да полага грижи за поддържането му в изправно състояние.

Предвид изложеното, ищцата моли да бъде постановено решение, с което ответника да бъде осъден да заплати:

- сумата от 26000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат от падането на ищцата, на 13.05.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.05.2023 г. до окончателното плащане, както и
- сумата от 133,94 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат от падане на ищеца, на 13.05.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.05.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът претендира и направените по делото разноси.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът С.О. е депозирал отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че подлеза на ул. „Нишава“ към 126 ОУ и бул. „П.Ю.Тодоров“ в гр. София е общинска собственост.

Оспорва иска с възражението, че е неоснователен.

В отговора на исковата молба се сочи, че С.О. има сключен рамков договор за изпълнение на дейности по текущи ремонтни работи по поддръжката на всички подлези по протежението на бул. „България“, както и че представители на районната администрация извършват периодични проверки с оглед отстраняване на дефекти в подлезите, с цел възстановяване и подобряване експлоатационното състояние на съоръженията в името на опазване живота, здравето, сигурността, спокойствието и комфорта на преминаващите през тях граждани. При извършената проверка през месец май 2023 г. е установено единствено нарушение на осветлението на табелите „EXIT“ в подлез „Нишава“, който своевременно е бил отстранен. Не са били констатирани дефекти или нарушения на настилка на подлеза.

Ответникът сочи, че ищцата не е представила никакви доказателства, за това къде паднала и дали въобще получените травми са в следствие от падане.

Евентуално, ответникът релевира възражение, че пострадалата е допринесла за настъпването на вредоносния резултат, като не е отдала дължимото внимание при придвижването си, тъй като видно от представения снимков материал, никъде не се виждала нарушена настилка или разместени тротоарни плочи, а само леко хлътнала плочка с не повече от 2 см до 3 см. В конкретния случай фактите и обстоятелствата довели до улесняване и допринасяне за настъпването на увредите, претърпени от ищцата, били доказани по несъмнен начин, тъй като били част от фактическата обстановка довела до нараняванията ѝ.

Ответникът оспорва твърденията на ищцата, че е търпяла болки и страдания в размера и интензитета, описан от нея. От представената документация било видно, че лечението на ищцата протекло без усложнения за кратък период от време.

Евентуално, ответникът възражава и срещу размера на претендираното

обезщетение, като излага съображения, че същото е прекомерно завишено и в противоречие с трайната съдебна практика принципа за справедливост, установен в ЗЗД.

Ответникът сочи, че липсват доказателства, че извършените разходи за лекарства са били относими към заболяването на ищцата, както и че липсват доказателства, че преди инцидента, ищцата е била трудово ангажирана.

Моли исковете да бъдат отхвърлени. Претенира направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Разпоредбата на чл. 45, ал. 1 ЗЗД съдържа по императивен начин общата забрана да не се вреди другиму. Нарушението ѝ поражда отговорността на причинителя да заплати обезщетение, което на основание чл. 51, ал. 1 ЗЗД обхваща всички вреди, които са в пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Тази отговорност е за чужди виновни противоправни действия и има гаранционно-обезпечителен характер. Юридическите лица отговарят за непозволено увреждане при условията на чл. 49 ЗЗД.

В случая съдът е сезиран с иски за обезщетение за вреди, основани на твърдението за отговорност на ответника С.О. по чл. 49 ЗЗД поради неизпълнение на задължението за ремонт и поддържане на общинските пътища и тротоари, предназначени за придвижване на пешеходци, с оглед безопасното придвижване на всички участници в движението.

От събраните по делото доказателства, в частност показанията на св. К.Л. С. - дъщеря на ищцата и очевидец на инцидента, се установява, че на 13.05.2023г. докато отивали да се разхождат в Южния парк, ищцата и нейната дъщеря използвали подлеза за пешеходци на ул. „Нишава“ към 126 ОУ и бул. „П.Ю.Тодоров“, където след края на стълбите на входа на подлеза ищцата се спънала в повдигната плоча от настилката; буквално полетяла напред и „заорала“ с лице в земята; паднала на дясната си страна с цялата тежест. В следствие на падането наранила лицето си, сцепила си устната отгоре и отвътре, имала оток на лявата длан и ляво коляно, където се била опряла при падането.

Св. С. и майка ѝ отишли в Пирогов, където ѝ направили рентген на главата и ѝ шили устната отвътре и отвън. Наложило се да отиде по-рано от определения ден за контролен преглед по спешност, защото устната много я заболяла, изведнъж силно се подула и прокървила. Ищцата вдигнала кръвно. Тя пиела лекарства за разреждане на кръвта и лекарите след отиването ѝ по спешност в Пирогов я накарали да ги спре за известно време.

Според св. С. майка ѝ се възстановявала 20 - 30 дена. Конците ѝ махнали на десетия ден, но и към днешна дата мястото е силно чувствително и подуто.

Инцидента се отразил и психически на ищцата - още при падането изпаднала в шок. Дъщеря ѝ останала десетина дни, помагала ѝ за всичко, тя понакуцвала. Ищцата била доста травмирана, притеснявала се да излиза, притеснявала се как изглежда лицето ѝ. Дълго време не излизала.

Показанията на свидетеля относно състоянието на настилката на подлеза не се

опровергават от други доказателства, поради което съдът ги кредитира. В тази връзка следва да се посочи, че свидетеля е очевиден и показанията ѝ отразяват непосредствено възприетия факт на препъване на ищцата в повдигната плоча от настилката в подлеза, поради което съдът приема за установена причинно-следствената връзка причината за падането и получените травматични увреждания.

По делото не са събрани доказателства то да се дължи на обстоятелства от субективен или обективен характер, като неприяено от ищцата внимание при движението, заболяване, внезапно прилошаване или от действията на трето лице, поради което наведеното възражение за съпричиняване по чл.51, ал.2 ЗЗД е неоснователно.

Не е спорно, че мястото на произшествието е подлез, предназначен за придвижване на пешеходци, който е публична общинска собственост на С.О. по чл.3, ал.3 и чл.8, ал.3 ЗП във вр. с §6, т.6 от ДР на ЗДвП. На основание чл.31 и чл.30, ал.4 ЗП общините са задължени да осъществяват ремонт и поддържане на общинските пътища, както и ремонт и поддържане на подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии. Съгласно §1, т.12, 13 и 14 от ДР на ЗП това включва дейности по полагане на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация и предприемане на мерки за защита принадлежностите и съоръженията, както и задължения за незабавно сигнализиране препятствията по общинските пътища и улици, в тази част тротоари за пешеходно придвижване, с отстраняването им във възможно най-кратък срок - чл.167, ал.1 ЗДвП и арг. от чл.3, ал.2 ЗДвП. От това следва, че ответникът има задължение да осигурява чрез свои служители или чрез трети лица поддържането на тротоарната настилка в състояние, съответно на предназначението за безопасно ползване от пешеходците, което в случая не е било изпълнено и това обуславя пораждането на отговорността по чл.49 ЗЗД за причинените вреди.

По делото не се твърди, а и доказателства не са ангажирани да са били изпълнени дейности по ремонт и поддръжка на конкретния участък от подлеза или той да е бил обозначен като препятствие за безопасно преминаване. Не са събрани и доказателства, които да изключват ищцата да е пострадала като последица от падане в подлеза поради препъване в повдигната плоча. По тази причина съдът приема, че бездействието на съответните лица при С.О. е довело до неизпълнение на задълженията по чл. 31 ЗП, обуславящо възникване гаранционно-обезпечителната отговорност за причинените на ищцата вреди.

От събраните по делото писмени доказателства, свидетелски показания и заключение на вещото лице по СМЕ – прието без възражения от страните, се установява, че вследствие на произшествието ищцата получила следните травматични увреждания: контузия в дясната половина на лицето с кръвонасядане на клепачите на дясното око и охлузване на дясната скула; разкъсно-контузни рани на горната устна и по лигавицата на горната устна и кръвонасядания на брадичката; контузия с охлузване и кръвонасядане на лявата длан; контузия с оток и кръвонасядане на лявото коляно.

Съгласно заключението на СМЕ видно от приложените документи по делото е налице причинно-следствена връзка между претърпените от ищцата увреждания и процесното събитие.

Според вещото лице при нормално протичане на лечебния процес без усложнения, възстановителния период при такъв вид увреждания е около 15-20 дни,

като по делото няма данни за настъпили усложнения и увреждания , които да доведат до трайни последици при ищцата.

По отношение на раната по лигавицата на горната устна е проведено хирургично лечение, изразяващо се в зашиване на раната и поставяне на антитетаничен анатоксин. Лечението е било адекватно и своевременно изпълнено.

През периода на лечение ищцата е търпяла болки страдания, като първите 10 дни болките са били с по-голям интензитет.

Според вещото лице направените от ищцата разходи за лекарства, за което е представила документи по делото, са във връзка с проведеното лечение на получените от нея увреждания.

Предвид всичко изложено по-горе, съдът намира, че по безспорен начин се установяват претърпени от ищцата болки и страдания от травматичните увреждания. При определяне техния размер съдът отчита възрастта ѝ към деня на произшествието /69г./; естеството и тежестта на уврежданията, както и начина на получаването им довело до ограничения в движението и обслужването; общият оздравителен период от около месец, през който ищцата е била на домашно лечение, съпроводен с болки и страдания, с различна интензивност, по- силно изразена в първите 10 дни.

По тази причина съдът приема за справедливо по чл. 52 ЗЗД и съответно на претърпените вреди обезщетение за неимуществени вреди от 13000 лв., до който размер предявения иск следва да се уважи, като се отхвърли за горницата до пълния предявен размер от 26000 лв.

Обезщетението при деликт, включително в хипотезата на чл. 49 ЗЗД, обхваща всички вреди, които се намират в причинно-следствена връзка с увреждането - чл. 51, ал. 1 ЗЗД. Те могат да бъдат както неимуществени, така и имуществени. Като доказателства по делото са представени 3 бр. фискални бонове за закупуване на лекарствени препарати хексалгин, амоксиклав, нолпаза, лактофор био плюс, сераза и дексофен на обща стойност 88,94 лв.; както и фактура № *****/15.05.2023г. и фискален бон към нея за заплатена от ищцата потребителска такса за преглед от 45 лв. Заплащането на тези суми е във връзка с полученото увреждане и проведеното лечение, видно от приетата СМЕ и събраните гласни доказателства, поради което съдът намира да съставляват за ищцата имуществена вреда, подлежаща на обезщетяване от ответника.

Върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди на основание чл. 84, ал. 3 вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД ответникът дължи заплащането на лихва за забава, считано от деня на увреждането - 13.05.2023г. до окончателното плащане.

Относно разноските:

При този изход на правния спор с право на разноски разполагат и двете страни.

С определение на съда от 05.06.2023г. ищцата е освободена от заплащането на държавна такса и разноски в производството по чл. 83, ал. 2 ГПК. Представявана е от адвокат при условията на чл. 38, ал. 1 ЗА, поради което съобразно уважената част и на основание чл. 38, ал. 2 ЗА ответникът следва да заплати на адв. А. Х. Г. - САК адвокатско възнаграждение от 1377,38 лв., изчислено в съответствие с действащата към момента на сключване на договора за правна защита и съдействие, редакция на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения.

Ответникът е представляван от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя на 100 лв. по реда на Наредбата за заплащането на правната помощ. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищцата следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение от 49,74 лв. пропорционално на отхвърлената част от исковете.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса съобразно уважената част от исковете в размер от 525,36 лв., както и 251,28 лв. заплатено от бюджетните средства на съда възнаграждение за вещо лице пропорционално на уважената част от исковете или общо сумата от 776,64 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О. с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****, да заплати на Р. Г. У. с ЕГН ***** и съдебен адрес гр. София, ул. „***** – чрез адв. Г., на основание чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **13000 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания вследствие увреждане, настъпило в гр. София, на 13.05.2023г. от падане в подлеза за пешеходци на ул. „Нишава“ към 126 ОУ и бул. „П.Ю.Тодоров“, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата до пълния предявен размер от 26000 лв.; сумата от **133,94 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди /медицински разходи/, настъпили в резултат от падането на ищцата на 13.05.2023 г., ведно със законната лихва върху главниците от 13.05.2023г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Р. Г. У. с ЕГН ***** и съдебен адрес гр. София, ул. „***** – чрез адв. Г., да заплати на С.О. с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****, на основание чл. 78, ал. 8 вр. с ал. 3 ГПК сумата от **49,74 лв.** – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА С.О. с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****, да заплати на адв. А. Х. Г. - САК с адрес гр. София, ул. „*****, адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА от **1377,38 лв.**

ОСЪЖДА С.О. с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „*****, да заплати по сметка на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **776,64 лв.** – държавна такса и разноски за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок пред Софийски апелативен съд от връчване препис на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____